

راهنمای مراقبت از نوزاد

مکونیوم

کد محتوا: 11

تهیه و تنظیم:

کارگروه آموزش به بیمار

بازنگری ۱۴۰۳

شماره تلفن بیمارستان: ۳۷۲۲۳۰۵۶

داخلی واحد آموزش: ۲۰۳

<https://beheshtih.mrgums.ac.ir>

مداخلاتی مثل پاره کردن مصنوعی کیسه ی اب، نظارت پیاپی جنین و القا یا تشدید ان با اکسی توسین مصنوعی همگی باعث می شوند که جنین مضطرب شود. اگر کیسه ی اب پاره شد و مکونیوم وجود داشت، باید بررسی بیشتری انجام شود و همین امر از میزان تحرک شما می کاهد.

اکثر نوزادانی که پیش از زایمان مکونیوم دفع می کنند، از دوره ی کامل حاملگی گذشته اند (پس از تاریخ موعد زایمان تخمینی) و دفع مدفوع فقط نشانه ای برای تکامل عملکرد سیستم گوارشی است. والدین باید از نشانه های سندرم استنشاق مکونیوم آگاه باشند و اگر نگران تنفس فرزندشان بودند، در پی مراقبتهای پزشکی باشند.

اگر بچه ای مکونیوم استنشاق کرد ، فعال و به ظاهر خوب است و تپش قلب مناسب دارد (بیش از صد تپش در دقیقه) مراقبان پزشکی باید برای بیست و چهار ساعت نخست نشانه های سندرم استنشاق مکونیوم نظارت داشته باشد.

چگونه می توان از سندرم استنشاق مکونیوم جلوگیری کرد؟

آشکارترین روش برای دوری از این مشکل داشتن محیط زایمان آرام و پشتیبانی از مادر در هنگام زایمان است.

سندروم مکونیوم چیست؟

مکونیوم برای اولین بار در روده جنین در هفته

(۱۶-۱۰) بارداری ظاهر می شود و بصورت مایع سبز چسبنده حاوی ترشحات روده ، ترشحات صفرا و پانکراس ، موکوس، خون و ورنیکس می باشد.

دفع مکونیوم پیش از زایمان:

اگر جنین پیش از زایمان مکونیوم دفع کند، مایع آمنیوتیک آلوده می شود و رنگش سبزگونه به نظر می رسد. جنین نیز آغشته به مکونیوم می شود. کمبود لحظه ای اکسیژن باعث شل شدن ماهیچه های مقعد می شود که به مکونیوم اجازه خروج می دهد.

نگرانی اصلی در مایع آمنیوتیک آغشته به مکونیوم احتمال نفوذ مکونیوم به شش جنین است. این مشکل سندرم استنشاق مکونیوم نام دارد.

۱

سندروم استنشاق مکونیوم چیست؟

هنگام زایمان، اگر بچه به شدت زیر فشار باشد و مدت طولانی اکسیژن به او نرسد، احتمال دارد بچه نفس بکشد و مکونیوم موجود را تنفس کند.

نشانه های سندروم استنشاق مکونیوم :

- تنفس سریع
- تنگی نفس و خرخر کردن
- وقفه ی تنفسی
- امتیاز کمآپگار (رنگ،توازن ماهیچه ای ، واکنش ها)
- پوست کبود رنگ
- سینه ی بیش از حد متورم

۲

بچه هایی که مکونیوم استنشاق کرده اند و فعال نیستند، تپش قلب ضعیف دارند (زیر صد تپش در دقیقه) و توازن ماهیچه ای اندکی ضعیف است و احتمالاً به ساکشن فوری نیاز دارند.

لوله ای از طریق دهان یا بینی وارد مجرای تنفسی می شودو این نوزادان احتمالاً در بخش مراقبتهای ویژه تحت نظر باشند و برای نشانه های عفونت نظارت می شوند، آزمایشهای خون مختلفی انجام میدهند و شاید به درمان با اکسیژن نیاز داشته باشند .ممکن است برخی از نوزادان با سندرم استنشاق مکونیوم شدید دچار ذات الریه شوند. اکثر نوزادان مبتلا به سندرم استنشاق مکونیوم شدید در دوازده ماه اول زندگی خود دچار خس خس و عفونت شش می شوند اما همان طور که شش کیسه های جدید هوا می سازد، این مشکل بهبود می یابد.

۳